

BOROVSKÉ LISTY

www.havlickovaborova.cz * urad@havlickovaborova.cz * 569 642 101

Vánoční vzpomínání,
str. 6

Školáci v době covidové,
str. 8

Jaroslava Janáčkova,
str. 10

Místo tradičního jarmarku na faře o první neděli adventní připravil tentokrát divadelní spolek JenTak výstavu dřevěných soch na náměstí. Za odpoledne prošly parkem více než dvě stovky lidí, a každý si mohl prohlédnout přes třicet krásných soch. Jejich autory byli Jarda Kolouch z Borové a Winca von Samotzin (František Němec z Krucemburku). Foto: Jakub Janáček

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané!

Blíží se závěr roku a Vánoce klepou na dveře. Přál bych si, abychom poslední dva týdny v roce prožili všichni v rodinné pohodě. Ať je situace ve společnosti a v politice jakkoli složitá, tak rodina může být velmi pevným bodem našich životů. K našim borovským Vánocům patří strom na náměstí. Nemohli jsme sice udělat

tradiční rozsvěcení vánočního stromu a další akce, ale i tak je vidět, že lidé z různých spolků hledají cesty, jak nám listopadové plískanice i adventní dobu zpříjemnit. Vymysleli náhradní akce, které byly originální – strašidelná alej k vodárně, výstava soch a kdo ví, čím nás překvapí ještě v prosinci?

Co se týče stromčku a výzdoby, jedná se o poměrně drahou záležitost, protože za výpůjčku výzdoby na veřejném osvětlení podél hlavní silnice platíme každý rok 24 tisíc korun. Výzdoba na stromčku je starší a bude nás čekat výměna za novou. Na výběr

máme mezi obdobou stávající s barvami červené, žluté, zelené, oranžové a modré představující tradičnější pojetí Vánoc. Nebo postmoderní zahalení do jednobarevného hávu s efekty. Uvidíme, co zastupitelé vyberou, můžete jim sdělit svůj názor, když někoho z nich potkáte. K ceně osvětlení je třeba připočítat práci techniky a obecních pracovníků. Sečteno podtrženo, nejedná se o levnou záležitost a nové osvětlení stromčku je třeba dobře zvážit s ohledem na rozpočet městyse. Třeba se příští rok rozsvítí v novém.

...pokračování na str. 3

BOROVSKÉ LISTY, MĚSÍČNÍK, NÁKLAD 500 KS, VYDÁVÁ MĚSTYS HAVLÍČKOVA BOROVÁ, IČ: 00267431. ZDARMA DO KAŽDÉ DOMÁCNOSTI. UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO VYDÁNÍ VŽDY 20. DEN V MĚSÍCI. TISK ZAJIŠŤUJE TISKÁRNA V RÁJI, PARDUBICE, www.tiskarnavraji.cz. REDAKČNÍ RADA: Bc. Hana Tonarová, Mgr. Martina Brychtová, Ing. Linda Burianová, Bc. Jakub Janáček, Ing. Jana Pavlasová, Hana Ledererová, Mgr. Jana Žáková. TITUL ZAPSÁN DO EVIDENCE PERIODICKÉHO TISKU; REGISTRAČNÍ ČÍSLO PŘIDĚLENÉ MINISTERSTVEM KULTURY: MK ČR E 20838

Spolek TrojHáček pořádá historicky první DISTANČNÍ

KERAMICKOU DÍLNU pro SENIORY

- * dodáme materiál + pomůcky až k vám domů
- * zajistíme vyzvednutí výtvarů u vás doma
- * zařídíme vypálení v keramické peci

Zájemci Z ŘAD SENIORŮ se mohou hlásit a domluvit na dalších podrobnostech na tel. č. 774 322 024 nejpozději do 6. 12. 2020.

NEZAPOMEŇ
TROJHÁČEK
Havlíčková Borová

PŘEJEME VŠEM SPOKOJENÉ VÁNOČNÍ SVÁTKY
STRÁVENÉ VE ZDRAVÍ A POHODĚ VE SPOLEČNOSTI
SVÝCH NEJBLIŽŠÍCH. AŽ JE ROK 2021 KLIDNĚJŠÍ A
PŘÍZNIVĚJŠÍ PRO NÁS PRO VŠECHNY!

PF 2021

DĚTI, ŽÁCI A ZAMĚSTNANCI ZŠ A MŠ HAVLÍČKOVA BOROVÁ

Děkujeme Vám za Vaši
přízeň v šíleném roce 2020!

Přejeme Vám krásné
prožití vánočních svátků a šťastný nový rok!

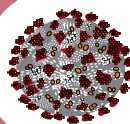
„Ať už vaše cesty vedou kamkoli
a všední dny přinesou cokoli,
smutek i slzy,
věřme v lepší zítřky, a to kdykoli.“

S přáteli a rodinou
spolu po proudu, či proti,
se srdcem v dlaních
s našimi anděly
jdeme tou správnou cestou..

TROJHÁČEK

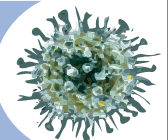
COVID - 19

- nakažlivé onemocnění způsobené novým koronavirem
- inkubační doba je 2 - 14 dnů, nejčastěji 5 - 6 dnů
- vyvolává především onemocnění dýchacího a trávicího ústrojí

CHŘIPKA

- nakažlivé onemocnění způsobené virem chřipky
- inkubační doba je 1 - 3 dny
- začíná náhle z plného zdraví horečkou, zimnicí, bolestí svalů a kloubů, později přistupuje suchý dráždivý kašel.

Nejčastější příznaky

zvýšená teplota

horečka

suchý kašel

únava

Časté příznaky

obtížné dýchání

bolest hlavy

bolest svalů

bolest kloubů

bolest v krku

zánět spojivek

ztráta chuti

ztráta čichu

svědivá vyrážka

covidové prsty

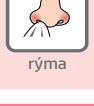
Méně časté příznaky

průjem

závratě

rýma

Závažné příznaky

- závažná dušnost
- bolest na hrudi
- tlak na hrudi
- ztráta řeči
- ztráta pohybu
- zmatenost
- vykašlávání krve
- selhávání ledvin

Nejčastější příznaky

horečka

zimnice

únava

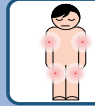
suchý kašel

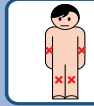
bolest hlavy

schvácenost

bolest svalů

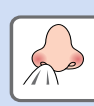

bolest kloubů

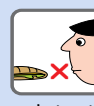
Časté příznaky

bolest v krku

rýma

nechutenství

bolestivý pohyb očních bulbů, bolest za očima

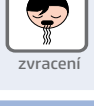
Méně časté příznaky

průjem

závratě

zvracení

Závažné příznaky

- závažná dušnost
- bolest na hrudi
- tlak na hrudi

...pokračování ze str. 1

ROZPOČET

Návrh rozpočtu městyse pro rok 2021 je na světě a bude v prosinci znovu předložen zastupitelům. Situace nebude nijak jednoduchá, stejně jako letos. Bohužel daňové balíčky naší vlády mohou „hodit vidle“ do příjmů obcí a my zřejmě přijdeme o část peněz, což bude pro samosprávy velmi nepříjemné. Když si totiž v listopadu samosprávy plánují investiční akce na příští rok, tak je těžké se pak s náhlým poklesem příjmů vyrovnat. Vláda by měla tyto změny provádět s dostatečným předstihem. Pro městys to může znamenat ponížení příjmů až o 1,5 milionu. Pro představu – tato částka odpovídá třeba kompletnímu opravení ulic Kopaninská a Luční. Doufáme, že vláda najde i úspory na straně výdajů. Každopádně do

nového roku by měl městys vstoupit s 10 miliony na běžném účtu a pro rozpočet by to znamenalo, že nebudeme muset řešit překlenovací úvěr na finanční zajištění investičních akcí.

KOMPOSTÉRY

Letos jsme žádali přes Svazek obcí Podoubraví o dotaci ve výši 85 % nákladů na nákup kompostérů. Přišla nám dobrá zpráva, že žádost na Státním fondu životního prostředí byla kladně vyhodnocena. Když vše půjde hladce, tak se na jaře můžeme těšit na nové pomocníky na našich zahradách.

KANALIZACE

Výstavba nové kanalizace v prosinci utichne a s nejvyšší pravděpodobností si i v lednu trochu oddechne. Mým největším přáním jako starosty je, aby městys získal dotaci na opravu

komunikací, o kterou žádáme. V lednových Borovských listech se pokusím přinést pohled odborníků na plánované zprovoznění nové splaškové kanalizace a její zakončení v nové čistírně odpadních vod. Proč? Protože to s sebou ponese zdražení stočného. Je potřeba vám vysvětlit toto nepříjemné, leč nutné opatření. Nejdůležitější na tom je, že vše, co městys vybudoval a vybudoje na vodovodech a kanalizacích, zůstane majetkem městyse, potažmo nás všech. A díky tomu nebudete platit vysoké ceny za kubík vody jako je tomu jinde, kde platí cizím společenstvem a přitom pijí vodu z Želivky... Pro nás bude důležité udržet cenu co nejnižší a přitom mít zhodnocený majetek pevně ve vlastních rukách jako správný hospodář.

Závěrem vám přeji příjemně prožité svátky a mnoho splněných přání.

Přemysl Tonar, starosta

SLOVO MÍSTOSTAROSTY

STAV KOMUNIKACÍ DO NAŠICH OSAD

Vážení spoluobčané, každý, kdo v poslední době jel do některé z našich osad po oficiálních komunikacích, jistě zjistil, že jejich stav je opravdu žalostný. Tyhle silnice jsou v majetku Kraje Vysočina a správcem je Krajská správa a údržba silnic (KSÚS). Starosta letos i v loňském roce několikrát žádal na SÚS o opravu těchto komunikací. Bohužel opravy probíhají pouze lokálně a nikoliv celoplošně. Bylo nám vysvětleno, že

SÚS má své priority oprav, mezi které Železné Horky a Peršíkov s nízkým počtem trvale žijících obyvatel nepatří. Byl zde podnět jednoho občana, aby městys nechal tyto komunikace opravit na vlastní náklady. Toto není možné. Městys nemůže opravovat cizí majetek. Doufám, že se podaří uvést komunikace alespoň do provozuschopného stavu.

AUTOBUSOVÁ LINKA NA VEPŘOVOU?

Neuvěřitelné se zřejmě stane skutečností a asi po pětadvaceti letech, co se o tom jedná a mluví, se zřejmě dočkáme autobusového spojení na Vepřovou. Stane se tak v době, kdy je

silnice na Vepřovou v takovém stavu, že se na některých místech s problémy vyhnou dvě osobní auta. Nad vytížeností tohoto spojení visí otazník. Před dvaceti lety bych věřil, že autobus bude jezdit zaplněný. Dnes, kdy většina lidí volí pohodlné cestování vlastním vozidlem, si nejsem zcela jistý vytížením spoje. Nebudu zbytečně předbíhat, vše ukáže čas. Věřím, že s autobusovou linkou na Vepřovou konečně dojde na celkovou opravu vepřovské silnice.

Vážení spoluobčané, přeji vám příjemné prožití vánočních svátků a v novém roce 2021 především pevné zdraví.

Ing. Josef Nevoľe, místostarosta

OČIMA ZASTUPITELE

Vážení spoluobčané, poslední rok se potýkáme s coronavirovou pandemií. I přes toto

náročné období děláme vše proto, aby naše obec vzkvétala. Jako jednu z mnoha akcí bych zmínil budování čistíčky odpadních vod a kanalizaci, které jsou v Borové ve fázi realizace, v Peršíkově se projektuje napojení.

Jsem rád, že se Havlíčkova Borová stává stále atraktivnějším místem pro bydlení. Stěhují se k nám zejména mladé rodiny s dětmi, kterým záleží na pomoci a spolupráci s obcí. Například vznikem spolků spravujících dětská hřiště. A to nejen u nás, ale i k nám připojeným osadám. Realizujeme obnovu veřejného osvětlení, kde nám již zbývá poslední krátký úsek k dokončení. Pevně doufám, že již brzy bude tento projekt úspěšně dokončen.

Jako občana Havlíčkovy Borové mě mrzí, že jsme nestihli zajistit financování stavby nové mateřské školy z fondů EU. V současné době jsou dokončovány všechny nutné podklady k žádosti o poskytnutí dotace na tuto rozsáhlou a náročnou stavbu. Věřím, že se nám

to podaří v následujícím roce, zlepšíme komunikaci s občany a naše děti budou mít moderní a regulím odpovídající zázemí pro rozvoj.

Nouzový stav nám nedovoluje pořádat společenské akce, které jsou velmi oblíbené a hojně navštěvované. To však neznamená, že zahálíme. Jako zastupitelé a členové dobrovolnických spolků stále aktivně pracujeme na rozvoji a zvelebování obce.

Děkuji všem za pozitivní a zodpovědný přístup k nastalým situacím. Zároveň na Vás apeluji, abyste se nebáli vyslovit své názory, připomínky a přání.

Nyní mi prosím dovolu, abych Vám do nového roku 2021 popřál pevné zdraví, mnoho štěstí a v neposlední řadě hodně úspěchů. Opět bych rád poděkoval všem, kteří se zapojují do veřejného života v našich obcích a těším se na spolupráci i v následujícím roce.

Milan Štefáček

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTYSE ZE DNE 9. 11. 2020

Omluveni Ing. Jaroslav Blažek, Jiří Halama, Ing. Josef Nevole

ZM schválilo ověřovatele zápisu. 9-0-0

Dorazili Michaela Chlubnová, DiS. a Zdeněk Štěpán.

ZM schválilo usnesení z minulého jednání. 8-0-3 (Ing. Karel Tonar, Bc. Hana Tonarová, Zdeněk Štěpán)
Přišel Jiří Geist.

ZM schválilo program jednání. 11-0-1 (Jiří Geist)

ZM schválilo návrh rozpočtu městyse na rok 2021. 12-0-0

Ke konci roku má být vyplacena dotace 5,6 milionu z Kraje Vysočina a 4,2 milionu ze Státního fondu životního prostředí, úvěr ke krytí schodku rozpočtu zřejmě nebude nutný, až v roce 2022 začne městys platit úvěr na deset let ve výši 24,9 milionu korun na ČOV a kanalizaci.

Zvýšeny budou náklady na vývoz netříděného komunálního odpadu na obyvatele, zastupitelé se domluvili na zvýšení platby na trvale žijícího obyvatele ze 400 na 500 korun ročně a u obyvatele trvale nehlášeného na 900 korun na rok a číslo popisné. Náklady na vývoz jsou více než dvojnásobné než vybíraná částka, která byla stejná již mnoho let. Dále byl zvýšen místní poplatek z pobytu (dříve poplatek z ubytovací kapacity) ze 4 na 10 korun na osobu a den.

Do příjmů zřejmě přibude částka z prodeje pozemku v Železných Horkách. Ovšem předpokládá se nákup pozemků pro budoucí výstavbu v lokalitě Na Výsluní, musí tomu však předcházet revize obecních pozemků po zplnění obnoveného katastrálního operátu. Je vhodné upravit směrnici na prodej pozemků a nabídnout lidem pozemky, které jsou například zaploceny a využívány občany, ačkoli jsou v majetku obce. Zatím je minimální prodejní cena 250 korun za m², starosta navrhuje zvýšení na 300 korun za m².

Příjmy z lesů se očekávají příští rok 1 milion korun, letos byly plánovány 600 tisíc korun, skutečnost je 1,8 milionu korun.

Náklady na výměnu vodoměrů se předpokládají ve výši 1,2 milionu korun bez montáže. Cena vody se bude zvyšovat podle nákladů, po dostavbě ČOV a kanalizace se sečtou náklady a z nich se vypočítá cena vodného a stočného. Fond obnovy nelze využít na nákup vodoměrů, ale je možné peníze použít na opravy vodovodních řádů.

Prodej obecního bytu v ul. Drahotín bude zřejmě dokončen ještě v roce 2020 včetně platby, navýšení dojde u příjmů z nájmu, a to ve zrekonstruovaném bytě čp. 220 a z pronámu objektu Pavlíčkovo, kde jsou zřízeny skladovací prostory. Nájemné z ubytovacích prostor je 25 korun za m², z bytů po rekonstrukci 50 korun za m² a v objektu Pavlíčkovo 60 korun za m², pronajato je 96 m².

V souvislosti s rozpočtem došlo k diskuzi o stížnosti obyvatel Železných Horek, že obec neinvestuje do hlavní komunikace vedoucí do obce a obcí. Tato komunikace je však krajská, patří Krajské správě a údržbě silnice Vysočiny, kterou městys již už několikrát vyzýval k opravě silnice. Jedním z návrhů je, aby se společnost M-Silnice, která provozuje lom v Ž. Horkách, podílela na opravě komunikace, protože velkou měrou přispívá k jejímu opotřebení. Také by bylo vhodné omezit dopravu a zakázat vjezd pro nákladní auta nad 3,5 t.

Došlo ke snížení obnosu v kapitole Pitná voda o 100 tisíc – počítá se s projektem modernizace vodárny, a projekt by se mohl pořídit levněji. V kapitole Budovy, haly, stavby se počítá s částkou 22.881.000 korun, a protože jsou nejhorší úseky kanalizace již hotové, předpokládají se vícepráce do dokončení stavby maximálně ve výši 2 %.

U ZŠ a MŠ došlo v návrhu rozpočtu ke snížení nákladů z 1,2 milionu na 997 tisíc korun. Městys je zřizovatelem nového Klubu dětí (zvýšení kapacity školní družiny) a zajistí financování nákladů jeho provozu ze svého rozpočtu (období září, říjen 2021). Host jednání ředitelka Základní školy v Havlíčkově Borové - Mgr. Martina Brychtová vysvětlila, že Kraj Vysočina nepodporuje tyto kluby. Klub dětí není v rejstříku škol, nemá nic společného s kapacitou školy. Vychovatel z klubu není evidován jako zaměstnanec, ale je hrazen z úplat za družinu od rodičů a z výnosů za mateřskou školu.

Veřejné osvětlení – není zpracován energetický posudek a nejsou získána vyjádření od dotčených orgánů – příští rok se tedy nebude realizovat. Zbývá dokopat několik úseků v ul. Luční, Rybízovna, ČOV. Na každé ulici se počítá s dvěma lampami. Nový stožár bude v ul. Zeleného, Luční, Polní, Kopaninská, ale dají se na ně prozatím stará provizorní světla. Nyní se pouze vykope a zřídí pouzdra pro sloupky veřejného osvětlení, aby se do nového povrchu silnice již poté nezasahovalo. Schodek rozpočtu v závěru jednání klesl z 10 na 8,6 milionu.

ZM schválilo návrh střednědobého výhledu rozpočtu městyse. 12-0-0

ZM schválilo rozpočtová opatření 23/2020. 12-0-0

Jde o faktury v hodnotě 2,9 milionu korun za stavební práce na ČOV za měsíc říjen.

ZM schvaluje aktualizaci Programu rozvoje Městyse Havlíčkova Borová na období 2018 – 2023. 12-0-0

Doplnění kanalizace v Peršíkově, aktualizace pasportu místních komunikací, ošetření stromů v aleji U Vodárny bude odloženo, a zpracováno herní hřiště u sokolovny. Další aktualizace proběhne v první polovině příštího roku.

ZM schválilo aktualizaci pasportu místních komunikací. 12-0-0
Projekt pro podání žádosti o 80% dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj na opravu ulic Zeleného, Kopaninská, Polní a Luční je hotová. V případě přidělení dotace bude vypsáno výběrové řízení a náklady by se měly pohybovat okolo 10 milionů. Nejlepší by měla být opravena ul. Zeleného, protože je nejvíce zatížena průjezdem těžké techniky. V ul. Kopaninská je vhodné položit v celé délce obrubníky.

ZM schválilo podání žádosti o dotaci na akci: Oprava místních komunikací Havlíčkova Borová. 12-0-0

ZM schválilo podání žádosti o dotaci „Herní a workoutové prvky v Havlíčkově Borové“ z podprogramu MMR, Podpora obnovy a rozvoje venkova pro rok 2021, dotační titul H - Podpora budování a obnovy míst aktivního a pasivního odpočinku a souhlasí se závazkem finanční spoluúčasti z rozpočtu městyse 2021. 12-0-0

V případě získání 80% dotace bude následovat výběrové řízení. Náklady na přípravu projektů a podání žádosti na toto vícegenerační hřiště (pokud dotaci nezískáme) bude 15 tisíc korun.

Žádost o dotaci na výstavbu nového veřejného osvětlení se zatím podávat nebude. Termín byl 15. 11. 2020 a znovu bude možnost žádat až v roce 2021 o 50% podporu ze Státního fondu životního prostředí.

ZM schválilo Obecně závaznou vyhlášku městyse č. 1/2020, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. 12-0-0

Milan Štefáček opustil místnost.

ZM schválilo Obecně závaznou vyhlášku městyse č. 2/2020, o místním poplatku z pobytu. 11-0-1 (David Burian)

Zastupitel Štefáček Milan se vrátil zpět do hlasovací místnosti.

ZM schválilo Obecně závaznou vyhlášku městyse č. 3/2020, o místním poplatku ze psů. 12-0-0

ZM schválilo Obecně závaznou vyhlášku městyse č. 4/2020, o místním poplatku za užívání veřejného prostranství. 12-0-0

ZM schválilo uzavření dodatku č. 9 ke smlouvě o dílo č. 06014/2019 se zhotovitelem „Společnost Havlíčkova Borová splašková kanalizace a ČOV“ na akci „Havlíčková Borová – Splašková kanalizace a ČOV“, jehož předmětem je navýšení ceny díla o 809.930,62 korun bez DPH. 12-0-0

Jde o vícepráce za období červen až září 2020. Od začátku stavby představují vícepráce 3,91 %.

ZM schválilo prodej bytové jednotky č. 345/7 vč. všech součástí a příslušenství, umístěné v domě čp. 345 v ulici Drahotín o výměře 52,32 m² spolu se spoluvlastnickým podílem ve výši 1/8 na společných částech domu čp. 345 za cenu 767.288 korun a pozemku za cenu 12.860 korun včetně DPH Zdenice M. ze Ždírcce nad Doubravou. Podmínkou je úhrada kupní ceny do třech měsíců od schválení. 10-2 (Ing. Karel Tonar, Zdeněk Štěpán)-0

ZM neschválilo uzavření Dodatku č. 5 ke Smlouvě o dílo č. 200174-645-19 se zhotovitelem VHST s.r.o., IČ 02464471, Kouřimského 2532, 393 01 Pelhřimov na akci „Výstavba 10 RD ul. Polní“, jehož předmětem je navýšení ceny díla o 168.826,26 korun bez DPH. 12-0-0

David Burian našel chybu v součtu délky splaškové kanalizace. Také je na změnovém listu požadavek na likvidaci pěti svítidel,

ale má tam být pouze jedno. Vyslovil nedůvěru stavebnímu dozoru, který toto má kontrolovat.

ZM schválilo Smlouvu o zřízení věcného břemene – služebnosti č. IE-12-2006477/VB/41, Oudoleň, rekonstrukce části obce, knn s ČEZ Distribuce, a.s., IČO 24729035 se sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín – Děčín IV – Podmokly. 11-0-1 (Michaela Chlubnová, DiS.)

ZM schválilo Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a dohoda o umístění stavby č. IE-12-2007962/VB/2, název stavby: Havlíčkova Borová, K Vepřové, KNN, s ČEZ Distribuce, a.s., IČO 24729035 se sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín – Děčín IV – Podmokly. 11-0-1 (Michaela Chlubnová, DiS.)

ZM schválilo projektové záměry na programové období roku 2021 až roku 2027 pro MAS Havlíčkův kraj, o.p.s. 10-1(David Burian)-1(Mgr. Jana Žáková)

Na závěr se mluvilo o tom, zda je budova nové ČOV již pojištěná. Zatím nejde o předanou stavbu, proto pojištěná dosud není.

Dále proběhla informace o tom, že u čp. 220 se uvolnila střešní krytina a spadla na auto – bude jednáno s pojišťovnou. Práce na kanalizaci budou probíhat ještě do poloviny prosince, pak budou přerušeny.

Příští jednání zastupitelstva 3. a 10. prosince.

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTYSE ZE DNE 26. 10. 2020

Omluven Ing. Josef Nevole a Ing. Karel Tonar

RM schvaluje rozpočtové opatření č. 21/2020. 3-0-0

RM schvaluje uzavření Smlouvy o poskytnutí dotace s Krajským úřadem Kraje Vysočina, IČ 70890749, Žižkova 57, 587 33 Jihlava – Fond Vysočiny, program „Obnova venkova

Vysočiny 2020“, na realizaci projektu „Výměna oken a dveří na kulturním domě“. 3-0-0

RM bere na vědomí oznámení Milana Š. z Peršíkova o plánované výměně střešní krytiny na zemědělské stavbě bez čísla popisného, stojící na st. parcele č. 57 v Peršíkově.

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTYSE ZE DNE 2. 11. 2020

Telekonference Ing. Karel Tonar a Přemysl Tonar

RM neschvaluje přechodné dopravní značení a vedení objízdné trasy: Název akce: III/3507 rekonstrukce mostu Modlíkov (žadatel je zastoupen společností: VYZNAČ s.r.o., IČO 01916297, Srážná 5113/1, 586 01 Jihlava), z důvodu navýšení tonáže z 3,5 t na 7,5 t na komunikaci vedoucí do Vepřové. 5-0-0

RM schvaluje žádost Tomáše J. z Havlíčkovy Borové o přijetí dalších členů do nájemcovy domácnosti: Jitku J., Františka Š. a Štěpána Ž. 5-0-0

RM schvaluje uzavření Smlouvy o zajišťovacím převodu práva a o výpůjčce č. 1958020161-2 s Podpůrným a garančním rolnickým a lesnickým fondem, a.s., IČO 492414494, Sokolovská 394/17, 186 00 Praha 8. 5-0-0

RM schvaluje příspěvek FOKUSU Vysočina, z.ú., IČO 15060306, 5. května 356, 580 01 Havlíčkův Brod ve výši 2.000 korun. 4-1-0

RM schvaluje výstavbu zastřešeného parkovacího stání na osobní automobil o výměře do 25 m², na pozemku par. č. 178/34, k. ú. Havlíčkova Borová (dle nově předložené dokumentace) Ludmile a Miroslavu K. z Havlíčkovy Borové. 5-0-0

RM bere na vědomí návrh na uzavření licenční smlouvy o veřejném provozování hudebních děl s Ochranným svazem autorským pro práva k dílům hudebním, z.s., IČO 63839997, Čs. armády 786/20, 160 56 Praha 6.

RM bere na vědomí předběžný zájem Zdeňky T., majitelky nemovitost čp. 53, vedené v rejstříku nemovitých kulturních památek, o získání dotace z programu Regenerace městské památkové zóny Havlíčkova Borová na opravu střechy (výměny krytiny) a pověřuje starostu přípravou podkladu do ZM.

RM bere na vědomí nákup 700 ks kalendářů.

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTYSE ZE DNE 16. 11. 2020

Telekonference Ing. Karel Tonar

RM schvaluje rozpočtová opatření č. 22/2020. 5-0-0

RM schvaluje žádost o povolení kácení dřevin rostoucích

mimo les (4 ks olše lepkavá), podanou Alešem W. z Brna. Dřeviny se nacházejí na pozemku par. č. 277/1 v k. ú. Peršíkov, ve vlastnictví manželů A. a E. W. 5-0-0

(upraveno pro potřeby zpravodaje znamená, že zápis nebo usnesení ze ZM či RM je pouze minimálně upraven, někdy zkrácen, častěji dovysvětlen a především převeden z „úředničtiny“ do „lidštiny“ tak, aby to byl souvislý text a nikoli sled písmen, čísel a těžko odhadnutelných zkratk; celé znění je pak zveřejněno na webu městyse a lze je kdykoli porovnat s verzí v BL)

VÁNOČNÍ VZPOMÍNÁNÍ DVOU PAMĚTNIC

Vánoce jsou pro řadu z nás nejkrásnějšími svátky roku. Nedokážeme si je představit bez rodiny či nejbližších přátel, vánočního stromčku, tradiční štědrovečerní večeře a dárků. Tyto hodnoty snad našťastí ve většině rodin zůstávají. Ale opravdu zůstávají??? Pouštět se do hodnotových žebříčků dnešních dětí a mladých se mi úplně nechťelo. Opřela jsem se raději o sílu a moudrost věku a oslovila dvě pamětnice, paní žijící v našem městysi, které byly ochotné odpovědět na několik mých otázek. Tak si přečtěte, jak na Vánoce vzpomínají paní Marie Křesťanová a paní Jaroslava Plíhalová.

Jak vzpomínáte na svoje dětské Vánoce?

JP: Na Vánoce vzpomínám moc ráda. Pro nás jako děti trvaly vlastně od začátku prosince. Každé ráno jsme chodili na roráty /pozn. ranní mariánské mše v adventní době/, teprve potom jsme šli do školy. Na sv. Tomáše býval v Borové jarmark, kde se prodávalo třeba drobné nádoby, formičky na cukroví, cukrovinky a jiné zboží.

MK: Z dětských Vánoc nejvíc vzpomínám na ty, kdy jsem dostala panenku, která plakala, a pak ještě krásné skleněné a korálkové ozdoby. A moc ráda jsem vždycky s tatínkem vyráběla barevný řetěz na stromček. Moje maminka mi vyprávěla, že jako děti věšely ozdoby a řetězy na stromček myrty, protože litovaly uříznout v lese jedličku.

Co jste jedli o Štědrém večeru?

JP: Obvykle jsme večeřeli jenom vánočku a čaj. Štědrost večera doplnili rodiče cukrovím, ořechy, ale i pomeranči a svatojánským chlebem /pozn. lusky subtropické rostliny rohovník, které se jedly jako sušené ovoce, dnes známe spíše mletý prášek karob; svůj název získaly plody rohovníku podle pověsti, že díky nim přežil na poušti Jan Křtitel/. Jako dítě jsem dokonce poprvé ochutnala i vzácné datle. Maso se na Štědrý večer u nás nejedlo, až na Boží hod byla husa, řízký se tenkrát moc nedělaly. Kapra míval jen ten, kdo vlastnil rybníček, jinak se neprodávali.

MK: My jsme pravidelně večeřeli rybí polévku a kapra s bramborem. Manželova maminka vždy upekla vánočku a jedli jsme také cukroví.

Jaké dárky jste dostávali? Je nějaký, který vám výjimečně utkvěl v paměti?

JP: Dárky byly skromné, ale milovala jsem knížky, které vždy pod stromčkem byly. Tatínek nám z nich po večerech četl a my s maminkou poslouchaly, často jsme při tom draly peří. To jsou moc krásné vzpomínky! **MK:** Dárky musely být hlavně praktické. Já si ráda vybavuju pletenou čepici, šálu a rukavice. Ale ze všeho nejvíc mi utkvěly překrásné

šaty, které mi vlastnoručně ušila a vyšívala maminka.

Měla jste nějaké dětské přání, které zůstalo nevyslyšeno?

JP: Já měla přání, které ale nebylo jen vánoční. Moc jsem se chtěla vyučit švadlenou. Odmala jsem šila na panenky, později dokonce sestřičce šaty, ale jenom v ruce, na šicí stroj jsme neměli.

Nemohla jsem jít do učení, přišla válka, úřad mě do učení nepustil, měla jsem jít do služby. Když se situace změnila, zase zemřela maminka a já musela zůstat doma v hospodářství. To, že jsem se nemohla vyučit, mě mrzelo celý život. Ale vysněný šicí stroj jsem si nakonec přece jen dopřála, ale až když jsem měla svoje děti. **MK:** Já jsem moc chtěla bratříčka a sestřičku!

Jak Vaši rodiče dodržovali tradici s Ježíškem?

JP: My jsme byli věřící rodina. Chodili jsme do kostela pravidelně, už proto, že tatínek byl několik let farským kočím a dědeček byl celý život kostelníkem. Já mám na prožitky spojené s kostelem a náboženstvím ty nejsilnější a nejkrásnější vzpomínky. Chodila jsem s dědou zvonit poledne i klekání, vylezla jsem vždycky na věž a dívala se daleko do krásného kraje... To neznaly všechny děti... **MK:** Tradice se samozřejmě dodržovaly. Chodili jsme na půlnoční, byl ozdobený

Zima 1968. Foto: archiv

stromček, zpívaly se koledy. Babičky se často modlily a děda, velký bavič, jim to občas kazil. Rád a pěkně vyprávěl, často začal ale vzpomínat na válku, a to jsem neměla ráda.

Máte ráda současné Vánoce? Co na nich máte ráda? Nebo Vám na nich něco vadí?

JP: Vánoce mám ráda i dnes, těším se na ně stejně jako dřív. Navíc je všeho hojnost, to za nás nebylo. Někdy se to přehání, když vidím, jaké dárky dneska děti dostávají. Já jsem moc ráda, že se sejdeme s dětmi a vnoučaty, že si povyprávíme, že je můžu pohostit. Mám radost, že dobře pracují a jsou zdraví. Těší mě, že mě navštěvují. Dnes když lidé pracují, mají se dobře, takhle jsem se já nikdy neměla, přestože jsem taky poctivě pracovala... **MK:** Mám ráda všechno to, co k Vánocům patří – jdeme na hřbitov, zapálíme svíčky a vzpomínáme. Mám ráda klid Štědrého večera, rozdávání dárků i televizní program.

Co byste sama sobě i dalším lidem přála k letošním Vánocům?

JP: Pro sebe si přeji, abych je mohla prožít se svými dětmi a vnoučaty, abychom se měli rádi. Všem přeji, aby se současná situace brzy vrátila do normálu. Abychom všichni mohli žít a pracovat v klidu a pohodě. Současná situace je špatná, ale snad nepotrvá dlouho. My jsme zažili horší časy, šest let druhé světové války...to bylo daleko horší. Tak věřme, že to brzy skončí. **MK:** Klid a zdraví pro všechny!

K přání se přidávám i já, oběma paním upřímně děkuji za laskavé vzpomínání a přeji jim pevné zdraví a spokojenost!

Zima 1988. Foto: archiv

Jana Žáková, 322

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA V DOBĚ KORONAVIROVÉ

Možná letos nebude znít ulicemi, ale štěstí, zdraví, dlouhá léta, a především požehnání do roku 2021 chtějí koledníci přinést do vašich domovů i navzdory koronavirovým opatřením. Nemusíte se bát – zdraví příznivců i koledníků je pro Charitu na prvním místě, a tak se Tři králové pilně připravují na koledu s rouškami i koledu virtuální.

Jedno je jisté – Tříkrálová sbírka bude, koleda se uskuteční. Jen se ještě neví, v jaké podobě. I Tři králové totiž musí počítat s možností, že epidemiologická situace neumožní setkání koledníků s dárči tváří v tvář. Jak na to Charita zareaguje?

Ve hře jsou momentálně tři scénáře. Ten optimistický počítá s uvolněním všech restrikcí a klasickou tříkrálovou koledou v období od 1. do 14. ledna 2021. Realističtější se však v současné chvíli jeví koleda s omezeními, při níž budou dodržena všechna nařízení. Charity

na všech úrovních jsou v kontaktu s příslušnými hygienickými stanicemi, aby byly stoprocentně připravené neriskovat zdraví svých přispěvatelů a dobrovolníků. A pochopitelně zaměstnanců, protože do sbírky se velmi často jako dobrovolníci zapojují i pracovníci Charit z terénu, kteří za sebou budou mít náročné měsíce a jejichž pomoc bude i nadále nepostradatelná. Organizátoři sbírky však musí brát v potaz také hrozící nepříznivou situaci: „Jen velmi neradi bychom koledovali pouze virtuálně, protože osobní setkávání je jedním z pilířů sbírky. Přesto se i na tuto variantu pilně chystáme,“ říká hlavní koordinátorka Gabriela Víšová.

Sbírka se podle ní intenzivně připravuje na vpád do virtuálního prostoru a své věrné příznivce se pokusí oslovit on-line. Nechce přitom připravit dárce o zážitek z koledy, ani požehnání, které

koledníci do domů přináší. „Snažíme se využít všechny možnosti, které nám on-line prostor nabízí,“ dodává Gabriela Víšová.

Všechny přípravy a varianty koledy však mají jedno společné – ani tentokrát se neobejdou bez armády dobrovolníků a štědrosti dárců. Cíl sbírky i motto sbírky totiž zůstávají stejné – hlavní je pomoc lidem v nouzi a pomáhá každá koruna. Pracovníci Charity mají s dodržováním přísných hygienických pravidel zkušenosti ze sociálních i zdravotních služeb, a proto věří, že se jim povede je dodržet i při koledování. „Úplný zákaz koledování by nás velmi mrzel,“ zní z Charit. Vás však mrzet nemusí. Radostnou zvěst roznosou Tři králové po České republice děj se co děj!

(zdroj: <https://www.trikralovasbirka.cz/novinky/trikralova-koleda-zazni/>)

A tak pokud to situace dovolí, koledníci vyjdou do ulic Havlíčkovy Borové a místní osady Peršíkov v sobotu 9. 1. 2021. O konání sbírky však budete včas informováni místním rozhlasem.

Poklidný adventní čas a hodně zdaví

Marie Doležalová

NÁVRH ROZPOČTU MĚSTYSE NA ROK 2021

PŘÍJMY CELKEM	34 137 008,00
DAŇOVÉ PŘÍJMY:	15 735 000,00
SDÍLENÉ DANĚ	14 300 000,00
MÍSTNÍ POPLATKY	653 000,00
OSTATNÍ ODVODY	70 000,00
SPRÁVNÍ POPLATKY	12 000,00
DAŇ Z NEMOVITOSTI	700 000,00
PŘIJATÉ DOTACE:	13 456 800,00
Neinvestiční přijaté transfery ze SR	225 800,00
Ost. investiční přijaté transfery ze SR	13 231 000,00
NEDAŇOVÉ PŘÍJMY:	4 945 208,00
VÝDAJE CELKEM	42 950 806,00
BĚŽNÉ VÝDAJE:	16 484 806,00
KAPITÁLOVÉ VÝDAJE:	26 466 000,00
FINANCOVÁNÍ CELKEM	8 813 798,00
Změna stavu kr. prostředků na BÚ	9 171 966,00
Uhrazené splátky dlouhodobých prostředků	-358 168,00

(Návrh rozpočtu zde uvádíme z kapacitních důvodů v tomto druhovém členění. Plná verze návrhu rozpočtu je zveřejněna na úřední desce a webových stránkách obce.)

Návrh rozpočtu na rok 2021 byl schválen zastupitelstvem městyse 19. 11. 2020 a nyní je po dobu 15 dní zveřejněn na úřední desce. Svoje připomínky k návrhu rozpočtu na příští rok mohou občané zaslat na úřad městyse nebo přijít osobně na prosincové jednání zastupitelstva městyse, kde budou zastupitelé zveřejněný návrh rozpočtu schvalovat.

BANKOVNÍ ÚČTY MĚSTYS HAVLÍČKOVA BORO VÁ

NÁZEV ÚČTU	Zůstatek účtu k 31. 10. 2020
BÚ Česká spořitelna	3 653 824,05
Fond rozvoje bydlení ČS	310 174,75
ČSOB Municipální konto	151 296,96
ČSOB Spořicí účet	21 107,30
ČNB Účet dotace	198 363,35
Fond vodovody	1 621 446,00
Fond kanalizace	2 340 150,00
CELKEM	8 296 362,41

Zpracovala:

Magda Hošáková, ekonom městyse

Za období říjen - největší příjem - za prodej bytu ve výši 619.496,- Kč

Za období říjen - největší výdej
- stavební práce na ČOV ve výši 3.870.699,60 Kč

PŘERUŠENÍ PROVOZU MATEŘSKÉ ŠKOLY

Ředitelka ZŠ a MŠ Havlíčkova Borová po projednání se zřizovatelem rozhodla o přerušení provozu mateřské školy ve dnech 30. 11. 2020 - 9. 12. 2020.

Provoz mateřské školy není možný z důvodu personálního nedostatku pedagogických pracovníků v souvislosti s onemocněním COVID-19. Pedagogové MŠ byli nuceni nastoupit do desetidenní karantény.

Mgr. Martina Brychtová, ředitelka školy

561 202 049 - účetní ZŠ, 087 ředitelna

561 202 089 - sborovna, 093 družina

561 202 033 - jídelna

734 230 317 - MŠ

info@zsborova.cz; www.zsborova.cz

KDYŽ JE DOMA ZAVŘENÝ ŽÁK ZÁKLADNÍ ŠKOLY S PRVÁKEM A MATURANTEM...

aneb náhled do klasické rodiny se třemi dětmi.

Usnesením vlády ČR ze dne 12. 10. 2020 č. 1023 a v návaznosti ... takhle začínalo usnesení, které studentům středních i vyšších zdravotnických škol uložilo povinnost nastoupit do zdravotních zařízení, aby v době nouzového stavu pomohli a odlehčili svým dostudovaným kolegům zdravotníkům. Studenti byli zároveň po tuto dobu omluveni z teoretické i praktické výuky, a škola to dokonce zohledňuje a započítává do hodin odborné praxe.

Podobná usnesení a nařízení jsme si navykli číst a možná už se ani nezamýšlíme nad konkrétními důsledky – od 14. 10. se pro maturanty zdravotnických škol nekoná běžná teoretická ani praktická výuka, ale přichází naprosto neobvyklý a nový režim, tzv. pracovní povinnost. Obrovská změna, pochopitelné obavy, ale i obrovské nasazení, samozřejmost a pochopení dané situace: „Nepřemýšlím o tom, ráno na osmou hodinu nastupuji místo do školy do nemocnice a trávím tam několik dní v týdnu, nebojím se, nemám strach, vím, že jsme tam potřeba!“, svěruje se Ivča Lipavská, od jejíhož odchodu z borovské školy utekly skoro čtyři roky a ona stojí před pomyslnou cílovou rovinou – před maturitní zkouškou.

Potkali jsme se náhodou a při klasické otázce, jak se má, se mi dostalo vysvětlení, že už letos bude maturovat, ale všechno probíhá trochu netradičně – každý den pracuje v nemocnici místo toho, aby chodila do školy a na praxi.

„Jako každá škola jsme měli povinnou distanční výuku, ale při postupném zhoršování situace nám jako maturitnímu ročníku zrušili tuto formu výuky a přesunuli nás do nemocnic v rámci povinnosti pomoci. Distanční výuka tedy nám, maturantům, neprobíhá a zbyla nám pouze možnost samostudia, což v našem případě rozhodně není výhodné. Zbývá nám jenom učit se z materiálů od našich starších spolužáků a připravovat si otázky k maturitě. Sama za sebe si myslím, že i když distanční výuka u někoho funguje, tak stejně většina maturantů neodmaturuje na první pokus.“

Takže dá se zjednodušeně zformulovat, jak vám tyto informace změnily plány na maturitu?

Když jsme chodili jako studenti na praxi, trůfám si říct, že jsme to měli podstatně jednodušší, ale v tu chvíli, když nás tzv. povolali do nemocnic a jiných sociálních zařízení, jsem neměla ani tušení, co nás čeká a jaké to bude. Velice brzy jsem pochopila, co tato situace vlastně znamená pro personál, sestry a lékaře, co znamená pracovat v době COVIDU. V nemocnicích obecně chybí snad všechny profese.

Co konkrétně obnáší tvoje práce?

Já osobně vypomáhám na interním oddělení havlíčkobrodské nemocnice, která je v tuto chvíli označena za COVID STANICI (oddělení pouze s covid - pozitivními pacienty). Často trávíme i klidně 2 – 3 hodiny v tyveku, ochranném obleku, štítu, apod., nutností jsou samozřejmě respirátory, které sundáváme jenom při jídle. Všichni pacienti zde vyžadují více péče, většinou jsou nesoběstační nebo minimálně na dopomoc, ojediněle máme pacienty, kteří jsou samostatní. Každodenně se setkáváme s úmrtím pacientů. V tuto dobu si zodpovědně uvědomuji, jakou profesi jsem si vybrala a všechny zdravotnický personál si zaslouží obdiv a respekt nás všech.

Vím, že doma máš ještě dva sourozence. Jak to vypadá, když po celodenní namáhavé práci dorazíš večer domů?

Momentálně (rozhovor probíhá 18. 11. 2020) jsou zavřená všechna školská i internátní zařízení, takže já i moji sourozenci trávíme čas spolu doma. Nejmladší brácha (sedmák základní školy) se snaží zvládat distanční výuku, starší brácha taky (první ročník střední školy). Docela objektivně vidím, že distanční výuka vůbec není pro bráchy jednoduchá, ten starší to ještě zvládá poměrně dobře, ale mladší má dost problém se soustředit, takže mu to logicky moc nepomáhá, plus si myslím, že nemá ani takovou motivaci, jakou za normálních okolností poskytují učitelé přímo ve škole.

Vzhledem k tomu, že nejsme zvyklí spolu trávit tolik času, tak se to naše společné spolubydlení relativně projevuje, občas se pohádáme, ale na druhou stranu máme také chvíle domácí pohody, je to tak 50/50.

A jak se díváš na další vývoj?

Žijeme v těžké době z každého hlediska, pro nás, pro rodiče i učitele, kteří mají práce víc než dost, každopádně si myslím, že už jsme na dobré cestě vrátit se zpět do normálního života.

Ivaně děkuji za optimistický výhled a za poskytnutí informací, všem jejím spolužákům a nemocničnímu personálu pak za to, co v nemocnicích dělají s nasazením a zodpovědností. Je to pro mě důkaz toho, že mladá generace má správně nakročeno, a to je to, co mě opravdu upřímně těší.

Mgr. Martina Brychtová, ředitelka školy

ZÁLOŽKA DO KNIHY

Na začátku září jsme se přihlásili do česko-slovenského projektu Záložka do knihy spojuje školy: Radost ze čtení ukrytá ve verších básní nebo v próze. Slovenská pedagogická knižnica v Bratislavě ve spolupráci s Knihovnou Jiřího Mahena v Brně vyhlásili k Mezinárodnímu měsíci školních knihoven 11. ročník česko-slovenského

projektu pro základní školy a osmiletá gymnázia.

Cílem česko-slovenského projektu je navázat kontakt mezi českými a slovenskými základními školami a osmiletými gymnázii a podpořit čtení prostřednictvím výměny záložek do knih. Žáci vyrábí záložku do knihy, na které libovolnou technikou ztvární dané téma a vymění si ji s partnerskou školou ze Slovenské republiky. Výměnu záložek využívají školy k navázání spolupráce, kontaktu nebo poznání života žáků ze

Slovenské republiky.

Do projektu se ke konci září přihlásilo 872 škol, z toho 230 českých a 642 slovenských škol. Nám byla přidělena Základní škola Velký Důr, která je velikostí podobná naší škole. Záložky vyráběli žáci z druhého stupně. Využili jsme různé techniky, ale nejdůležitější při výrobě bylo, že záložka bude darem prozatím neznámému kamarádovi z partnerské školy.

Mgr. Michaela Frühbauerová

MĚSÍC FILMU NA ŠKOLÁCH

Měsíc filmu na školách se koná od roku 2004 každý listopad na stovkách základních a středních škol po celé České republice. Zapojené školy pořádají projekce filmů s tématem československých dějin a zvou hosty na pofilmové debaty. V letošním roce po dlouhé době nepřivítáme ve škole nám již dobře známého pana Jaromíra Stojana. Ten spolu s panem Jiřím Fantou jezdí debatovat se staršími žáky.

Letos probíhá již 16. ročník na téma: Média a totalita, a to online

formou. Zaměřuje se na roli médií v totalitní společnosti, jak vládnoucí režim využíval sdělovací prostředky a zároveň připomíná důležitost svobodných, nezávislých a kvalitních médií, která jsou pilířem demokracie.

Každá třída vyššího stupně v rámci hodin dějepisu zhlédne doporučený film a zároveň moderovanou besedu s vybranými hosty. Jednotlivé besedy mohou sledovat žáci online nebo si ji pustit i ze záznamu.

Mgr. Michaela Frühbauerová

NOVINKY ZE ŠKOLKY

Barevný podzim je v plném proudu a s ním přichází i chladnější počasí. Nám to ale nevadí a jsme venku rádi. Při chystání na pobyt venku se děti zdokonalují v sebeobsluze a na vycházce pozorují krásy a barvy podzimu. Děti rády sbírají přírodniny nebo se jen tak procházejí suchým listím a poslouchají, jak krásně šustí.

K podzimu také patří vítr a sychravé počasí. A právě na ten silný vítr jsme čekali. S draky jsme celí nedočkaví vyrazili ven. Draci krásně létali a děti měly co dělat, aby je vítr neodnesl i s drakem.

V obou třídách jsme prožívali svatomartinský den. Přečetli jsme si legendu o svatém Martinovi a zazpívali písničku. Sněhových vloček jsme se nedočkali, a tak si Žabičky své malované koníčky ozdobily alespoň vločkami z papíru. Dráčky mají šikovné prstíčky, a tak mohli vystřížené hlavy koníků zdobit vlněnou hřívou.

Ve třídě Dráčků pokračoval projekt Vesmír. Děti s pohádkovými postavkami Světlanou a Černínkem navštívily další planety sluneční soustavy a prožily další dobrodružství. Po cvičeních v tělocvičně si Dráčky poslechli krátké příběhy vybízející k relaxaci. Při předčítání krátkého příběhu se děti mohou krásně zklidnit a odpočinout si. Pokračování v získávání nových informací se i nadále dařilo díky krásným encyklopediím

a zvědavosti dětí, které nad obrázky vedly rozhovory plné otázek. Těžkým úkolem bylo sestavit raketu a vymyslet, jak ji ozdobit. Vůbec nevadí, že je jen z kartonu, protože s dalšími vyrobenými raketkami a planetami si teď ve třídě Dráčků připadáme jako na cestě vesmírem.

Celý týden se Žabičky učily poznávat viditelné části lidského těla a vyprávěly si o tom, k čemu nám slouží, na co je potřebujeme. Jednotlivé části těla jsme si ukazovali nejen na obrázcích, ale hlavně na svém vlastním těle. Pro zpestření nás opakováním částí těla doprovázel kostlivček Mareček se svým velkým papírovým „kolegou“ kostlivcem Ferdou. Žabičky si poslechly vyprávění o tom, jak je pro naše zdraví důležité držet si z a k l a d n í c h h y g i e n i c k ý c h pravidel. Se žabičkou Aničkou si všichni z o p a k o v a l i správnou techniku umývání rukou.

Třída Dráčků zahájila svůj celoroční projekt s názvem: Aby se nic nestalo, který obsahuje pět částí. Jako první jsme zvolili

téma Naše zdravé tělíčko. O tom, že lidské tělo skrývá spoustu zajímavostí a záhadností, se Dráčky záhy přesvědčili. Vše, co je na našem těle viditelné, to děti zvládly pojmenovat, ukázat nebo popsat, ale co uvnitř? Na další pozorování jsme využili maketu těla i s vnitřními orgány, a to Dráčky moc bavilo. Moci si sáhnout na srdíčko, plíce nebo žaludek, to je něco! Největší radost Dráčky prožívali při tematické hře, když postavili nemocniční lůžka z cihliček a začal šrumeček – přijímání pacientů, ošetřování... Každý si s nadšením vyzkoušel zavázat kamarádovi nohu, ruku či hlavu, dopravit ho do bezpečí, a o to právě šlo.

kolektiv z MŠ

Dráčky vypouštějí raketu do vesmíru. Foto: MŠ

DEVADESÁTILETÁ PROFESORKA JANÁČKOVÁ: STÁLE SE K BOROVÉ V DUCHU BLÍŽÍM

Na konci listopadu 2020 se rodačka z Borové paní Jaroslava Janáčková dožila v dobrém duševním zdraví významného životního jubilea 90 let. Při této příležitosti se sluší alespoň krátce připomenout životní příběh člověka, který to z malé vesničky na Českomoravské vrchovině dotáhl až k nejvyšší vědecko-pedagogické hodnosti.

Jaroslava Janáčková. Foto: Michael Wögerbauer

Paní Jaroslava Janáčková, rozená Musilová, se narodila do rolnické rodiny 24. listopadu 1930 a od svých tří let vyrůstala v posledním stavení po levé straně při silnici z Borové na Vepřovou (dnešní Steklačovo stavení). Po vychození obecné a měšťanské školy v Borové navštěvovala reálné gymnázium v Chotěboři, na kterém maturovala v roce 1949. Od tohoto roku studovala na pražské Pedagogické fakultě a následně na Filozofické fakultě, kde obhájila diplomovou práci. Od roku 1953 byla šest let odbornou asistentkou na Vysoké škole pedagogické. Poté pracovala 25 let jako odborná asistentka na katedře české a slovenské literatury Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Před listopadem 89 byla krátce vědeckou pracovnící Ústavu pro českou a světovou literaturu Československé akademie věd. V roce 1990 se vrátila na svoji domovskou katedru na Filozofické fakultě, kde jí byla o dva roky později udělena profesura. Na počátku roku 1996 odešla paní Janáčková do důchodu, ale stále zůstala ve světě literatury a literární vědy aktivní.

Ve své literárně-vědecké činnosti se profesorka Janáčková zabývala zejména dějinami české literatury 19. století a její bibliografie zahrnuje bezpočet publikací, článků, statí a příspěvků do sborníků. Od devadesátých let se systematicky věnovala životu a dílu spisovatelky Boženy Němcové, o níž a jejím stěžejním díle Babička sepsala několik monografií a souborů studií. Významně se rovněž podílela na čtyřsvazkovém vydání korespondence této spisovatelky.

S manželem Františkem Janáčkem (1930 – 1995), který pocházel ze

Slavětína, se paní Jaroslava seznámila již na chotěbořském gymnáziu. Pan Janáček byl historikem a archivářem; v první polovině devadesátých let byl ředitelem Památníku odboje (dnes Vojenský historický ústav). Manželé Janáčkoví spolu vychovali dvě děti. Dcera Zora Šimůnková (*1965) byla ovlivněna literárním zaměřením celé rodiny a je básnířkou, o r g a n i z á t o r k o u literárních akcí, členkou Obce spisovatelů

a civilním povoláním knihovnicí. Syn Pavel Janáček (*1968) se vydal přímo ve stopách své maminky a je literárním historikem a kritikem; působí v Ústavu pro českou literaturu Akademie věd České republiky, jehož byl posledních 10 let ředitelem.

Následující rozhovor s profesorkou Janáčkovou vznikl prostřednictvím jejího syna, a to telefonicky, neboť zamýšlené osobní setkání s paní profesorkou, která tyto měsíce prožívá v Domově s paliativní péčí Pod střechou v Praze na Vinohradech, nebylo v první polovině letošního listopadu vzhledem k epidemiologickým omezením možné. Velice děkuji panu Janáčkovi za zprostředkování odpovědí své maminky.

Vážená paní profesorko, přibližte, prosím čtenářům Borovských listů své rodinné zázemí a to, jak vzpomínáte na své rodiče.

Sourozence jsem bohužel neměla a tátu jsem ztratila v patnácti, zemřel po krátké nemoci na konci léta 1945, ani jsme se nedozvěděli, na co přesně. Moje maminka Marie byla rozená Tonarová, ze statku na náměstí č. 9, tatínek Josef byl prvorozený syn od Musilů, ze statku č. 66. Ten ale dostal tátův mladší bratr, asi to tak rozhodla babička. Táta

si vzal z rodného gruntu nějakých 10 hektarů polí a luk a na dluh koupil chalupu č. 55 „U Barvířů“. Je to poslední chalupa na konci Borové vlevo u silnice směrem na Vepřovou. S mámou byli spolužáci ze školy. Do té doby, než táta umřel, mámu jsem skoro nevnímala, tolik jsem ho milovala. Docenila jsem ji až potom, mimo jiné za statečnost, se kterou mě pustila studovat napřed na gymnázium a po maturitě v roce 1949 do Prahy na Pedagogickou fakultu. Sama neměla šanci hospodářství udržet a neměla ani pro koho se o to snažit.

Jaké byly celkové poměry, ve kterých jste vyrůstala?

Chalupu museli rodiče dávat postupně do pořádku, byla v mizerném stavu, hospodářství spláceli až do tátovy smrti, na většinu toho všeho byli s mámou sami, jen na sezónní práce si zjednávali. Takže se všechno doma točilo kolem práce, zábavy bylo málo. Máma ráda tancovala, ale do bálu mohla jít tak jednou za rok. Táta byl vášnivý kuřák a v neděli si zašel na jedno pivo do hospody, opravdu na jedno. Máma si jako svůj přepych dopřávala černou kávu. Každé vydání se odkládalo co nejdéle, i když šlo třeba o koupi nových gumovek, to musela máma dlouho ukazovat, jak se jí ty staré rozpadají, a byl kolem toho křik na půl dne. Hospodaření rodičům šlo, máma třeba pěstovala prasata pro družstvo Pribina, to byl zajištěný příjem. Ale i tak se každá koruna obracela a vracela do chalupy, a než se ten vklad mohl začít vyplácet, táta už nebyl. Mě táta vychovával pro hospodářství, ukazoval mi, kde jsou pěkné grunty, na které bych se třeba mohla vdát. Ale když mu pan učitel Tecl

Jaroslava a František Janáčkoví, svatba, 1953. Foto: archiv Pavla Janáčka

promluvil do duše, aby mě nenechal u krav, ale poslal mě do škol, táta na to přistoupil. To bylo už na konci války. Souhlasil tehdy s tím, že nastoupím na obchodní akademii do Chrudimi, takové vzdělání můžu využít i jako selka. Pak na konci prázdnin umřel a já v Chrudimi vydržela jen pár dní, neměla jsem tam ubytování a teta Dobrá mi vyjednala přestup do gymnázia v Chotěboři. Tam se dalo tehdy už z Borové dojíždět autobusem, takže jsem se vrátila domů.

Jak vzpomínáte na svá dětská léta strávená v Borové?

Sice jsem byla jedináček, ale přes jednu chalupu od nás bydleli Dejmalovi, ti měli čtyři děvčata a před chalupou lavičku. Na té jsme sedaly, zpívaly, posílaly si tichou poštu, hrály kamínky. Doma jsem si vytvořila strašáka, představovala jsem si dva obry stojící po stranách vrat do našeho dvora, nechť mě pouštějí domů, musela jsem s nimi bojovat, vyhlížela jsem, až se skrčí a budu jim moct proklouznout.

Táta byl ze selského, záleželo mu na tom, aby měl koně, postavil proto maštal a koupil kobyly, z hřibátek byl další příjem. K téhle kobylce jsem si chodila číst, jako na jednom z mála míst ve stavení tam byla žárovka, a říkala jí básničky. Rodiče na kostel nebyli, ale vzpomínky mám na slavnosti Vzkříšení, to jsme naopak chodili všichni, mělo to magickou atmosféru.

Mámě jsem po Borové chodila půjčovat od lidí knihy, na rozdíl od táty byla vášnivá čtenářka. Táta četl jedinou knihu kolem dokola, bylo to něco od Raise, a měl takový ten názor, který se dal zaslechnout i jinde po Borové, že čtení je zahálka a pořádná ženská se jím nezdržuje od práce ani od postele. Dlouho jsem mámě chodila pro čtení k truhláři, který se jmenoval Nevole a bydlel na kopečku za školou. Odbíral knihy z katolického nakladatelství v Hradci Králové. Pak mi někdo poradil, ať jdu do obecní knihovny, jednu dobu byla v Havlíčkově domku a knihovníka dělal pan učitel Štěpán Tecl. Ten první začal mou četbu usměrňovat, vrátil mi například do rukou mého prvního Jiráska.

Jak vzpomínáte na borovskou školu a který zdejší učitel Vám utkvěl v paměti nebo Vás nejvíce ovlivnil?

Pana učitele Tecla už jsem zmínila, ten mě učil už na obecní škole. Ale já jsem učila skoro všechny učitele, pro mě borovská škola byla okno do světa. Když to byl učitel mladý a hezký jako pan učitel Lukáš, tak to byl vrchol, soutěžily jsme se spolužačkou, u které z nás se cestou mezi lavicemi zastaví a podívá se nám do sešitu. Paní ředitelka Kavková s námi v tělocviku celý rok nacvičovala českou besedu, na sport nebyla a asi to za protektorátu byl pro ni vlastenecký

skutek. Byla z největšího statku ve Slavětíně, přes cestu od chalupy, ze které pocházel můj pozdější muž. Ale s ním jsem se seznámila až na gymnáziu v Chotěboři.

Jaké jsou Vaše vzpomínky na válečná léta prožitá na venkově na Českomoravské vrchovině?

Když letělo nad Borovou letadlo, tak jsme si s dětmi říkali: „Tohle se přiletěl domů podívat Josef Stránský.“ Nějak jsme věděli, že je pilotem RAF, možná od jeho bratra Mirka, který pomáhal u nás v hospodářství. Později po Únoru 1948 jsme byli svědky toho, jak na to celá rodina doplatila...

Děti bylo tehdy hodně a na Borové se nás pořád potloukalo dost a dost, tím se přenášely zprávy, obecní rozhlas hadr. Tak se ke mně taky doneslo, že si pro někoho snad přišli četníci, protože nezatemnil okno. Utíkala jsem hned domů, aby se nám to nestalo taky, a zatemnění mi od té doby neprestalo nahánět úzkost. Když utíkali Němci, tak na rohu u Sahánků nákladák přimáčkl a zahubil maminku mojí pozdější velké kamarádky Marie Zárubové. Z konce války si pamatuju „veletrh“ – vybírali jsme auta, která za sebou i s věcmi uvnitř Němci nechali po příkopech. Hledala jsem cigarety pro tátu, byly až v posledním vraku směrem k Modlíkovu, a cestou domů mi je zabavili četníci.

Je nějaká událost z borovské „historie“, která se Vám vryla do paměti? Například návštěva prezidenta Beneše v červenci 1946...

Upoutalo mě tehdy, že pohoštění pro prezidenta i pro paní Hanu Benešovou připravily borovské hospodyně, podávalo se ve škole. Ale tuhle návštěvu jsem pozorovala zpovzdálí, odtaziťe, spíš jako scénu z pohádky. Rozhodně emotivnější byl pro mě zážitek z pohřbů obětí květnového povstání do řadového hrobu u zdi hřbitova. Byli to lidé ze Slavětína. To se blesk velké historie trefil do mého malého světa. A hned potom si vybavuju kontakty s ruskými vojáky, měli tábor na Račíně. Naháněli strach i vyvolávali zvědavost. Pamatuju si zvláštní pocit z toho, že mluvím cizím jazykem, ale nějak si rozumíme. Jeden z vojáků, kteří k nám přišli pro jídlo, říkal, že se nemá kam vrátit, že mu domov vzala válka. To bylo pro mě nepředstavitelné, dojemné.

Ve kterém roce jste se z Borové přestěhovala do Prahy a jak jste se s takovou změnou vyrovnala?

Do Prahy jsem přišla v září 1949, a vlastně už jsem se do Borové nikdy natrvalo nevrátila. V Borové jsem znala každého, koho jsem venku potkala, a tak příchod do Prahy znamenal šok – tam jsem najednou neznala nikoho,

kdo mě na ulici míjel. Pochopila jsem, že jsem se ocitla v úplně jiném světě a musím si v něm teprve najít svou cestu. Nikdy jsem se ale nezačala cítit úplně jako městský člověk. Když jsem svoje venkovanství neprožívala na návštěvách Borové, prožívala jsem ho ve Voznici u Dobříše, na chatě na okraji Brd, kterou jsme s manželem koupili po narození dcery v roce 1965.

Jak často jste se do Borové po svém přestěhování do Prahy vracela a při jakých příležitostech?

Zpočátku jsem se vracela pomáhat mámě se sezónními pracemi, jak vyrostla tráva na louce, musela jsem v Praze ve škole se vším praštit a jít kosit a sušit. A když jsem v Borové nebyla, chodilo mi cosi jako kronika sousedského života v máminých dopisech, těch si vážím. Když se nám narodily děti, moje máma trávila zimu u nás v Praze, na léto ji vystřídala druhá, slavětská babička, takže kontakt s Vysočinou byl u nás permanentní. Když už na tom byla máma hůř, jezdila jsem jí vypomáhat přes víkendy. U nás na Starém Městě v ulici U Milosrdných pracoval rodák z Borové, pan Jaromír Henzl. Ten mě v pátek naložil do auta a jeli jsme, já neřídím. S mámou jsem také v naší chalupě strávila její poslední týden, umřela doma. Když už jsme pak neměli v Borové chalupu, jezdila jsem k Máně Zárubové, to byla moje velká kamarádka.

Jaké okolnosti Vás vedly k tomu, že jste si v Borové neponechala ve vlastnictví svůj rodný dům?

V Praze jsme museli znovu a znovu shánět a rekonstruovat byty, starali jsme se o chatu na Voznici a manžel chvilku přede mnou podědil svůj rodný domek ve Slavětíně. Chalupa v Borové potřebovala rekonstrukci, na kterou jsme už neměli síly ani prostředky. Když zájem o ni projevil spisovatel Vojtěch Steklač, kterého jsem znala z literárního světa, utěšovalo mě, že bude v dobrých rukou. Stejně mě ale dlouho, možná dodnes trápí, že jsem chalupu musela prodat.

Jak vzpomínáte na své působení na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a na svůj návrat tam po Listopadu 89?

S fakultou byla spojena velká většina mého profesního života, učila jsem hrozně ráda a dodnes všude potkávám češtináře, kteří si mě pamatují. Od prověrek po sovětské invazi se moje postavení na fakultě postupně zhoršovalo, až už jsem nesměla učit a kolem poloviny 80. let jsem dokonce musela ze školy odejít. Návrat po roce 1989 mi poprvé dal možnost učit úplně volně můj předmět, kterým byla literatura 19. století, psát učebnice a věnovat se těm největším autorům.

Jaroslava Janáčková s budoucím tchánem, v rodném kraji kolem 1948.
Foto: archiv Pavla Janáčka.

Jak vznikl Váš vědecký zájem o osobnost a dílo spisovatelky Boženy Němcové?

To bylo právě po návratu na fakultu v 90. letech, tehdy bylo potřeba Němcovou i další autory zdánlivě „neatraktivního“ 19. století studentům ukázat nově, představit jejich dílo jako aktuální otázku. K Němcové mě přitahovalo také to, že byla žena, vlastně první mezi českými spisovateli. Se skupinou

literárního útvaru. Teď totiž vydávají první úplnou edici korespondence Karla Havlíčka. Právě vyšel třetí svazek, bude jich nakonec šest.

Kdy jste naposledy navštívila Borovou a s kým jste se při této návštěvě setkala?

To už je asi pět let, bylo to ještě za života Máni Zárubové. Přesné okolnosti už si nevybavím.

Chtěla byste někoho z Borové konkrétně a jmenovitě touto cestou pozdravit?

Pořád si voláme se sestřenicí Zdeňkou Machovou, takže kontakt s Borovou mám, i když tam už teď nemohu, nohy mi neslouží. Taky čtu Borovský zpravodaj, který mi obec posílá. Vlastně bych chtěla pozdravit celou obec a všechny, kdo v ní žijí, i když už je třeba neznám. Borová je místo mého srdce, visí na kopci, ze kterého se otevírají pohledy daleko do Čech. Stále se k ní v duchu blížím, a ten pohled zdálky na kostelíček na vršku, o kterém básnil už Karel Havlíček, je pro mě nejkrásnější pohled na světě.

Máte v této těžké době, kterou právě prožíváme, nějaký vzkaz pro borovské občany?

Ať nezapomínají na Havlíčka. Současná epidemie mě děsí, ale jednou na ni bude lék a budeme na ni vzpomínat už jenom jako na minulost. Ale to, co vykonal Karel Havlíček, tady s námi bude pořád, dokud budeme my s ním.

Děkuji Vám za rozhovor.

Martin Barák, Praha a Havlíčkova
Borová čp. 170

zdroj: Slovník české literatury po roce 1945

OD LEDNA DO PROSINCE ZVLÁDLA JEDNOTKA SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ PLNÝCH 26 VÝJEZDŮ

Letošní rok se nese ve znamení Covidu a s ním spojených omezení. Tato omezení se dotkla snad každého z nás a ani dobrovolní hasiči nebyli výjimkou.

Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Havlíčkova Borová je jednotka požární ochrany (JPO), která je zřízena městysem na základě §29 a § 68 zákona 133/1985 Sb. o požární ochraně. Jednotka má územní působnost a je zařazena do požárního poplachového plánu. Územní působnost znamená, že jednotka zasahuje i mimo katastr obce. V loňském roce byl městysem zakoupen AED (Automatizovaný Externí

Defibrilátor). Většina členů JPO byla na AED proškolená. Bohužel zatím není naše jednotka pro použití defibrilátoru předurčena a tím také zařazena do poplachového plánu. K získání předurčenosti nám zbývá proškolení od ZZS. Záchranná služba nyní řeší problémy spojené s nálezem Covid-19 a nemá na školení kapacitu.

JSDHO má 21 členů. Je tvořena velitelem jednotky, třemi veliteli družstev, pěti strojníky a dvanácti hasiči. V jednotce je 15 nositelů dýchací techniky a čtyři piláři. V letošním roce jsme plánovali navýšení počtu strojníků na 7 a nositelů DT na 16. Bohužel byla veškerá odborná příprava pro nové strojníky a nositele DT z důvodu nárůstu Covid zrušena.

Výjezdová jednotka zaslala k 24. 11. 2020 u 26 událostí. Největší část, 18 výjezdů, tvořily technické pomoci. Ve

výčtu nejčastějších událostí nechyběla likvidace obtížného hmyzu, odstranění stromů z komunikací, oplach komunikace, čerpání vody. K požáru vyjžděla jednotka sedmkrát. V důsledku nastalého jarního sucha se jednalo především o požáry lesního porostu. Letošní datum 6. dubna se na Vysočině bezpochyby vepsalo počtem požárů do pomyslné knihy rekordů. Za tento jediný den evidovalo Krajské operační a informační středisko HZS kraje Vysočina přes 130 požárů. Naše jednotka v tento den zasahovala u 3 požárů. Škoda na majetku způsobená ohněm přesáhla 100 tisíc korun a uchráněn byl majetek za 13 milionů korun. Při těchto požárech nikdo nezemřel ani nebyl zraněn. Jeden výjezd byl klasifikován jako planý poplach.

Členové jednotky se nyní účastní potřebných odborných školení, které probíhají formou e-learningu. Jedná se o kurzy pro velitele a strojníky, kteří si takto prodávají odbornou způsobilost.

Závěrem děkuji členům výjezdové jednotky za jejich práci v jednotce, obci Havlíčkova Borová děkuji za spolupráci a za materiální a finanční podporu.

Michal Fišer,
velitel JSDHO Havlíčkova Borová

Takhle vypadá výjezd hasičů v době covidové... Foto: Josef Nevole

PŘEDVEČER HAVLÍČKOVA ROKU 2021

Nadcházející rok 2021 bude Havlíčkovým rokem, doufejme, že rokem vydařeným, rokem změny k lepšímu, rokem, kdy budeme moci vyjít více na čerstvý vzduch a užít si akce, které pro vás, Borováky i přespolní chystáme v kulturní komisi. Již nyní máte k dispozici zbrusu nový kalendář s mnoha obrazovými materiály a informacemi o životě a díle K. H. B. Zakoupit si ho za 110 korun můžete na úřadu městyse, a až bude otevřena knihovna, tak i tam.

Stejně tak stále ještě v tomto „nouzovém stavu“ můžete najít povzbuzující citáty z Havlíčkových novinových článků na našich sociálních sítích nebo komu chybí návštěva muzea či knihovny, může se díky audioprůvodci a digitálnímu archivu po památníku projít alespoň virtuálně. Hned jak budou muzeum a knihovna opět otevřeny, můžete poctit odkaz Borovského návštěvou jeho rodného domu.

I členové kulturní komise a zaměstnanci památníku museli v listopadu často pracovat z domu. Věnovali se například přípravné fázi knihy o Havlíčkovi, dopisovaly se některé příspěvky a s nakladatelem byly dohodnuty parametry vydání. Na poslední chvíli jsme se dokázali spojit ještě s některými odborníky na

našeho rodáka a dokázali získat texty, se kterými jsme původně nepočítali.

Dále jsou ve fázi plánování akce, které proběhnou během hlavních oslav ve dnech 3. až 5. září 2021. Ve hře je řada dalších, zatím teoretických plánů. Napadlo mne třeba vysázet v obci a okolí „Havlíčkovu“ alej 200 stromků, která bude velké kulaté výročí doufejme připomínat i dlouho po našich slavnostech... Myslím, že kdokoli z občanů může přispět nějakým nápadem a sdělit ho členům kulturní komise.

Osobně sice budu příští rok již oficiálně pracovat v krajském Muzeu Vysočiny v Havlíčkově Brodě jako historik, knihovník a muzejní edukátor, avšak v aktivním spojení s vámi Borováky budu stále velice rád! Budu se snažit koordinovat akce v Brodě s aktivitami v Borové a napomoci lepší spolupráci, jak to bude jen možné, včetně pořádání

přednášek a podobných vzdělávacích akcí. Děkuji za uplynulé tři měsíce v pracovním poměru v našem památníku, kdy jsem se navzdory „koronavirovým opatřením“ snažil být i tak aktivní a cítil se zapojen do života obce. Brigádnicky jsem v Borové pracoval od roku 2015. I na nové pozici se budu těšit na další plodné projekty pro Havlíčkovu Borovou.

Ondřej Neubauer

Ondřej ještě v pozici průvodce, nyní má již nakročeno do Muzea Vysočiny v Havlíčkově Brodě. Foto: archiv MŠ

VZPOMÍNKY NA SOKOLOVNU, BIOGRAF I CUKRÁŘSTVÍ

V minulém čísle Borovských listů jsme uveřejnili prosbu o sdílení vzpomínek vás – našich čtenářů – k historii borovské sokolovny. Velmi rádi přivítáme jakékoliv dokumenty, fotografie či rodinné příběhy, které mezi vámi jistě stále kolují.

Pojďme i útržkovitě vzpomínky společně spojit v živý příběh mlčenlivého svědka historie naší obce dvacátého století dříve, než úplně vyblednou. Zdi budovy němě stojící u hlavní silnice v sobě přece nesou celou řadu zážitků. Radostí, starostí, hádek, lásky i legrace. Vždyť právě tady se lidé společně bavili a žili. Před lety i dnes.

Jakmile se otevřely dveře, byl sál hned plný

Marie Králíková (rozená Zvolánková), která se v Borové narodila v roce 1928 a nyní žije v Klánovicích u Prahy, se ve čtyřicátých letech učila krejčovou v domě u paní Jakšové.

„To je dům u sokolovny naproti Šťastníkovým,“ vzpomíná. Učení dokončila rok po válce.

„Ale vím, že když jsem do učení chodila, sokolovna už samozřejmě stála. Chodilo se tam cvičit a celá škola tam

chodila na tělocvik. A vím, že i mimo školu tam chodili cvičit lidé narození na počátku dvacátých let minulého století. Mohu jmenovat třeba Františka Andrese nebo Vlastu Šturmovou, která se také učila u paní Jakšové. Do sokolovny se chodilo také na biograf, na zábavy a plesy. Jéé, tam bývalo lidí. Když se promítal film v biografu, otevíral nám pan Tonar „Honziček“. A když otevřel dveře, byl sál hned plný,“ říká „Márinka“ a pokračuje:

„Z vyprávění vím, že se stavby účastnila spousta brigádníků a jedním z nejlepších byl prý „zahradník“ Nejedlý, který tam odvedl spoustu práce.“

Dnešní optikou se to zdá takřka jako sci-fi, ale víte, že v Borové kdysi fungovalo i cukrářství? Marie Králíková si ho dodnes spojuje se sokolovnou. „Nacházelo se totiž v domě „U Zichů“ naproti sokolovně. Provozovala ho paní Andresová, která pracovala jako správčová u sokolovně a tam také v bytě bydlela,“ pátá v paměti.

Ona sama do kina v Borové chodila ráda. „A víte co? Filmy, které tehdy promítaly, v televizi opakují dodnes. Jsou to krásné vzpomínky.“

Pomáhali všichni

Několik útržkovitých vzpomínek na vyprávění svého otce ke stavbě sokolovny má také Otto Hájek, někdejší předseda borovského Sokola.

„Z vyprávění otce, který se narodil 21. 12. 1921 a pocházel z domku naproti škole, kde je nyní paní Tonarová, si vzpomínám, jak říkal, že jako kluk na sokolovně při výstavbě pomáhal. Snad mu bylo čtrnáct nebo patnáct let. Sokolovna se zřejmě stavěla v cca 1935-1937 svépomocí. Pomáhali všichni, povozy poskytl statkáři, pracovní sílu dobrovolníci,“ říká Otto Hájek.

Máte i vy vzpomínky vašich rodičů nebo prarodičů na borovskou sokolovnu? Víte, kdy, kde a jak se v Borové jinde sportovalo? Podělte se o ně s ostatními čtenáři. Informace můžete vřazovat do schránky u úřadu městyse nebo k Haně Tonarové v čp. 12, posílat na e-mail: h.tonarova@seznam.cz nebo kubajanac@seznam.cz. Všem velmi děkujeme a získané informace budeme průběžně zveřejňovat.

Jakub Janáček

KALENDÁŘ STARÝCH FOTOGRAFIÍ

Havlíčkův jubilejní rok v obci otvírá vydání stolního kalendáře historických fotografií. Tvůrci pracovali s myšlenkou vybrat co nejvíce fotografií, které by mohly mapovat místa, kudy Havlíček kdysi jako malý chlapec chodil a jaké pohledy se mu mohly naskytnout. Samozřejmě to nelze brát doslovně, za Havlíčkova mládí

opravdu nebyly fotoaparáty běžnou výbavou domácností:-) Přesto i dnes vidíme, že některé budovy svůj vzhled v průběhu desetiletí měnily jen minimálně a s trochou fantazie jsme si tedy dovolili napsat třeba, že „...tudy mohl Havlíček chodit na faru za tetou a panem farářem“.

Každá trvale žijící rodina v čísle

popisném obci má na úřadu městyse připraven jeden kalendář zdarma, vyzvednou si ho může zástupce rodiny v úřední době, která je v době covidové v pondělí od 12 do 17 hodin a ve středu od 7 do 12 hodin. Kalendářů je ale dostatečná zásoba, a tak si je můžete i zakoupit navíc pro své příbuzné, známé, přátele, kteří mají v naší obci kořeny nebo k ní mají vztah. Cena je 110 korun. Ať se vám kalendář líbí!

(han)

OD ČTVRTEK 3. PROSINCE SE MĚNÍ:

- * Ze 4. stupně přechází ČR do 3. stupně, jde tedy o rozvolnění opatření.
- * Končí zákaz nočního vycházení a je možné konzumovat alkohol na veřejnosti.
- * Stravovací zařízení mohou otevřít. U stolu mohou být nejvýše 4 osoby a kapacita je snížena na 50 procent. Podniky musí být uzavřeny mezi 22. a 6. hodinou.
- * Venku se může shromáždit nejvýše 50 osob, uvnitř 10.
- * Ubytovací služby fungují bez omezení.
- * Amatérské i profesionální sportovní soutěže se mohou konat bez účasti diváků, amatérští sportovci musí mít ve vnitřních prostorech roušky.
- * Muzea či galerie mohou využívat kapacitu na 25 procent.
- * V památkových objektech mohou být skupiny nejvýše 10 osob.
- * V knihovnách může být 1 osoba na 15 metrů čtverečních.
- * V nákupních centrech musí být 1 osoba na 15 metrů čtverečních plochy a musí být dodrženy dvoumetrové rozestupy.
- * Maloobchodní prodejny musí dodržet

dvoumetrové rozestupy zákazníků. Na 15 metrů čtverečních může být 1 nakupující.

* Obchody budou moci být otevřeny i v neděli.

* Personál služeb bude muset používat roušku či respirátor. Nebude tak povinná dvojitá ochrana například obličejovým štítem.

* Svateb a pohřbů se může zúčastnit nejvýše 30 osob.

* Zákaz návštěv platí i nadále až na výjimky v zařízeních sociálních služeb

* Kulturní představení mají i nadále zákaz diváků.

* Školy se do 3. stupně přesunou od pondělí 7. prosince. Bude to znamenat zavedení rotace prezenční a distanční výuky na středních školách a pokračování tohoto systému výuky na 2. stupni základních škol. Do učeben se budou moci vrátit i 1. ročníky vysokých škol.

(zdroj: novinky.cz)

INFORMAČNÍ LINKY

Ministerstva zdravotnictví ČR

1221

celostátní infolinka pro podnikatele 1212

KNIHOVNA

Knihovna je otevřena každý týden vždy v sobotu od 9 do 16 hodin.

MYSLIVECKÝ PLES ZRUŠEN

Místní myslivecké sdružení oznamuje, že ples, který se měl konat 9. ledna 2021, je z důvodu nejisté epidemiologické situace zrušen.

SBĚRNÝ DVŮR

V prosinci bude sběrný dvůr otevřen ve středu 2., 16. a 30. prosince, v sobotu 5. a 19. prosince. V lednu pak ve středu 13. a 27. ledna, v sobotu 16. a 30. ledna. Otevírací doba je vždy od 10 do 12 hodin.

ÚŘEDNÍ HODINY ÚŘADU MĚSTYSE

Úřední hodiny úřadu městyse se až do odvolání na základě doporučení vlády zkrátily takto: v pondělí je otevřeno vždy od 12 do 17 hodin, ve středu od 7 do 12 hodin. Volat a mailovat můžete kdykoli, pracovníci jsou na úřadu během celé pracovní doby po celý týden.

ZUBNÍ POHOTOVOST PROSINEC 2020

5. - 6. 12. 2020	Szwaczyna Kazimír, Okrouhlice 186, tel.: 569 489 174
12. - 13. 12. 2020	Denby Štěpánka, Humpolecká 244, Havlíčkův Brod, tel.: 569 426 107
19. - 20. 12. 2020	NEOBSAZENO
24. - 25. 12. 2020	NEOBSAZENO
26. - 27. 12. 2020	NEOBSAZENO

V případě, že je služba NEOBSAZENA, je možno využít zubní pohotovosti v okrese Jihlava - <https://www.nemji.cz/zubni-pohotovost-2013/d-5531>

Anetka ze třídy Žabiček řeší pracovní list s podzimní tematikou. Foto: MŠ

Žabičky poznávaly lidské tělo a hrály si na lékaře. Foto: MŠ

Dráčci pouští dráčka. Foto: MŠ

Dráčci si vyzkoušeli základy první pomoci. Foto: MŠ

Záložky poputují do ZŠ Velký Důr. Foto: ZŠ

Záložky pro slovenské kamarády. Foto: ZŠ

Druháci po návratu do školy. Foto: ZŠ

Maturanti připravení k práci na oddělení. Foto: ZŠ

Listopadový pohled na Borovou. Foto: Martina Brychtová

Borovský kostelík při listopadovém východu slunce. Foto: Michal Fišer

Místo Svatomartinského průvodu se alej k vodárně na jednu noc proměnila v ulici plnou bubáků. Foto: Michaela Chlubnová

Listopadový pohled na horecký špejchar má beze sporu své kouzlo. Foto: Jan Burian

Strom „popoběhl“ o sto metrů dál. Původně stál dlouhá léta před domem rodiny Machovy na náměstí, kde byl poslední týden v listopadu pokácen a jeřábem převezen o kousek vedle na náměstí. V neděli 29. listopadu byl rozsvícen a advent mohl začít - sice tentokrát bez oslav, svařáku a vystoupení dětí, ale to nevadí, ani tak nám nikdo nezabrání, abychom si užili advent a těšili se na Vánoce. Foto: Hana Tonarová a Martina Brychtová

I takto vypadal listopad 2020 v okolí Havlíčkovy Borové. Ústředním tématem fotografií, které nám zaslal Jiří Ronovský, je borovský kostelík. Na jednom snímku je krásně slunečný podzim, na druhém kostel v mlžném oparu. Ale stejně je u nás krásně! Foto: Jiří Ronovský